

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 maja 201r roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych

I Oddział w Ł. odmówił A. S. prawa do świadczenia przedemerytalnego z uwagi na brak podstaw prawnych do przyznania świadczenia - niespełnienie przesłanek o jakich mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych.

(decyzja – k. 41 akt ZUS)

Od powyższej decyzji A. S. odwołała się w dniu 19 maja 2015 roku do Sądu Okręgowego w Łodzi podnosząc, iż organ rentowy błędnie obliczył staż pracy poprzez nie zaliczenie okresu od dnia 1 sierpnia 2013 roku do dnia 30 lipca 2014 roku, w którym pracowała na podstawie umowy o pracę – umowy aktywizującej w rozumieniu ustawy z dnia 4 lutego 2011 roku o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3. Ubezpieczona wniosła o uwzględnienie odwołania i zmianę zaskarżonej decyzji w całości poprzez przyznanie jej świadczenia przedemerytalnego.

(odwołanie - k. 2-3)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniosł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazał, iż ostatnim okresem ubezpieczenia A. S. była umowa uaktywniająca zawarta na podstawie ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3. Organ rentowy podniósł, iż umowa uaktywniająca jest umową o świadczenie usług i nie skutkuje wykonywaniem pracy w ramach stosunku pracy, a zatem wnioskodawczyni nie spełniła warunków o jakich mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych

(odpowiedź na odwołanie – k. 10)

Na rozprawie w dniu 27 stycznia 2016 roku pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie. Pełnomocnik ZUS wniosł o oddalenie odwołania.

(e-protokół – 00:01:32, 00:07:40)

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi

ustalił, co następuje:

A. S. urodziła się w dniu (...).

(bezsporne)

W okresie od 1 marca 2013 roku do 31 lipca 2013 roku wnioskodawczyni była zatrudniona na stanowisku szwaczki na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w firmie (...) I..

(bezsporne)

W dniu 1 sierpnia 2013 roku odwołująca zawarła z A. J. i D. J., rodzicami L. J., umowę uaktywniającą na podstawie ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3.

Na podstawie powołanej umowy, A. J. i D. J. (zleceniodawcy) zlecili A. S. (zleceniobiorcy - niani) opiekę nad swoim dzieckiem – L. J.. Strony ustaliły, że opieka będzie sprawowana 5 ni w tygodniu – od poniedziałku do piątku, w godzinach 7⁰⁰-15⁰⁰ w K. przy ul. (...) tj. w miejscu zamieszkania zleceniodawców. Z. zobowiązała się do sprawowania opieki nad powierzonym jej dzieckiem. Wynagrodzenie zostało określone na kwotę 1.600 zł brutto miesięcznie.

(umowa uaktywniająca – k. 6-8)

W dniu 30 lipca 2014 roku zleceniodawcy wypowiedzieli A. S. umowę uaktywniającą z 1-miesięcznym okresem wypowiedzenia z uwagi na ukończenie przez dziecko 3 roku życia.

(wypowiedzenie umowy – k. 9)

W okresie od 1 sierpnia 2013 roku do 31 sierpnia 2014 A. S. podlegała ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu jako osoba sprawująca opiekę nad dziećmi na podstawie umowy uaktywniającej.

(zaświadczenie o przebiegu ubezpieczenia społecznego – k. 4-5)

Od dnia 1 września 2014 roku A. S. jest zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy jako bezrobotna. W okresie od 8 października 2014 roku do 9 marca 2015 roku pobierała zasiłek dla bezrobotnych. Wnioskodawczyni jest w trakcie poszukiwania pracy i nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej bądź zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

(zaświadczenie z Urzędu Pracy – k. 21-22 akt ZUS)

W dniu 16 marca 2015 roku A. S. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wnioski o przyznanie świadczenia przedemerytalnego.

(wniosek – k. 1-3 akt ZUS)

Zaskarżoną decyzją z dnia 5 maja 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił wnioskodawczyni prawa do świadczenia przedemerytalnego, z uwagi na brak podstaw prawnych do przyznania świadczenia - niespełnienie przesłanek o jakich mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych.

Jednocześnie organ rentowy wskazał, iż warunek stażu pracy został spełniony.

(decyzja – k. 41 akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty załączone do akt sprawy, które nie były kwestionowane w toku postępowania sądowego przez żadną ze stron.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych, odwołanie A. S. jest niezasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 2 ust. 1 pkt 2, ustawy o świadczeniach przedemerytalnych z dnia 30 kwietnia 2004 roku (Dz. U. Nr 120, poz. 1252), prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zwanej dalej "ustawą o promocji zatrudnienia", w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn.

Natomiast art. 2 ust. 3, przywołanej ustawy, stanowi, iż świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna,

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych,

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Zgodnie z art. 100 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa.

Z powyższych przepisów wynika, że osoba ubiegająca się o prawo do świadczenia przedemerytalnego musi spełniać łącznie wszystkie przesłanki prawne z art. 2 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest przede wszystkim kwestia charakteru prawnego umowy zawartej w dniu 1 sierpnia 2014 roku pomiędzy A. S. a A. J. i D. J., na podstawie której wnioskodawczyni, jako niania, miała sprawować opiekę nad córką A. J. i D. L. J.. Od uznania czy powołana umowa była umową o pracę czy umową innego rodzaju zależy bowiem ocena, czy wnioskodawczyni spełniła przesłankę bycia zatrudnioną przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, tj. czy wykonywała pracę w ramach stosunku pracy lub stosunku służbowego.

Analiza treści umowy prowadzi do wniosku, iż strony zawarły umowę aktywizującą, o jakiej mowa w art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3. Zgodnie z tym przepisem nianią jest osoba fizyczna sprawująca opiekę nad dziećmi na podstawie umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, zwanej dalej "umową uaktywniającą".

Z treści powołanego przepisu w sposób jednoznaczny wynika, iż umowa uaktywniająca nie jest umową o pracę, lecz umową o świadczenie usług, do której stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zlecenia. Umowa taka nie kreuje stosunku pracy, który może powstać jedynie w przypadkach enumeratywnie wskazanych w kodeksie pracy tj. w następstwie zawarcia umowy o pracę, powołania, mianowania, wyboru oraz spółdzielczej umowy o pracę. Umowy o świadczenie usług, w tym także umowa uaktywniająca zawarta na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 nie powodują natomiast powstania stosunku pracy, nie można zatem uznać, iż wnioskodawczyni wykonywała pracę w ramach stosunku pracy.

Nie ma również podstaw aby uznać, iż A. S. pozostawała w stosunku służbowym. O tym kto pozostaje w takim stosunku każdorazowo decyduje ustawa. W stosunku służbowym pozostają żołnierze zawodowi oraz funkcjonariusze np. Policji, (...), (...), Służby Celnej czy Państwowej Straży Pożarnej. Praca w charakterze niani, czy to na podstawie umowy aktywizującej, zwykłej umowy zlecenia czy też na podstawie umowy o pracę niewątpliwie służbą nie jest.

Mając na względzie powyższe należało uznać, iż w okresie od 1 sierpnia 2013 roku do 30 lipca 2014 roku odwołująca nie pozostawała w zatrudnieniu i nie świadczyła pracy na podstawie umowy o pracę. Uprawnień do uzyskania świadczenia emerytalnego nie nabyła również w związku z poprzednim zatrudnieniem w firmie (...) I., gdyż trwało on jedynie 5 miesięcy a po jego ustaniu wnioskodawczyni nie zarejestrowała się jako osoba bezrobotna i nie pobierała przez wymagany okres zasiłku dla bezrobotnych.

Na marginesie należy dodać, iż nawet gdyby uznać, że wnioskodawczyni pozostawała w stosunku pracy to i tak nie zostałby spełniony warunek rozwiązania umowy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. b ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, czyli z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych. Zgodnie bowiem z przepisami ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, opieka sprawowana na podstawie umowy aktywizacyjnej nie może trwać dłużej niż do ukończenia przez dziecko 3 roku życia. Rozwiązanie takiej umowy z powodu osiągnięcia przez dziecko 3 roku życia, nie następuje

z przyczyn ekonomicznych czy organizacyjnych, leżących po stronie pracodawcy, lecz z powodu upływu okresu na jaki umowa została zawarta i braku możliwości jej kontynuowania z uwagi na ustawową regulację.

W tym stanie rzeczy, wobec niespełnienia przez A. S. wszystkich przesłanek o jakich mowa w powołanych wyżej przepisach ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, nie przysługuje jej prawo do otrzymania wnioskowanego świadczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji stosownie do treści art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Z/ odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni

z pouczeniem o środkach odwoławczych.